

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.828 van 21 juni 2001
in de zaak A. 87.072/XIV-3434.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. QUINTELIER,
 kantoor houdende te 2140 ANTWERPEN,
 Plantin & Moretuslei 141

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX , optredend voor XXX, beiden
van Braziliaanse nationaliteit, op 1 oktober 1999 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van het bevel tot terugbrenging van 2 augustus 1999;

Gelet op het arrest nr. 88.623 van 4 juli 2000 waarbij de vordering
tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van
het bestreden bevel wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van de
verwerende partij;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van
wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-
afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit
van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over
beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging
en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat R. QUINTELIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX , optredend voorXXX, heeft de Braziliaanse nationaliteit. Zij is België binnengekomen op 19 december 1997 in het bezit van een geldig nationaal paspoort. Zij werd, samen met haar minderjarige zoon XXX ten laste genomen door C. D., Belgische onderdaan.

1.2. Op 27 april 1998 werd verzoekster een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.3. Verzoekster en C. D. huwen op 27 juni 1998 te Antwerpen.

1.4. Op 30 november 1998 wordt een aanvraag tot vestiging ingediend op grond van het huwelijk met een Belg. Verzoekster en de ondertussen eveneens naar België gekomen dochter, XXX, werden op 2 augustus 1999 ingeschreven onder een attest van immatriculatie.

1.5. Verzoekster wordt, ondanks de gelegaliseerde geboorteakte van haar zoonXXX, op 2 augustus 1999 een bevel tot terugbrenging afgegeven, dat als volgt werd gemotiveerd :

"(...) Art. 7 lid 1.2 van de wet van 15 dec. 1980. Verblijft langer in het Rijk dan in art. 6 bep. termijn + er bestaat geen wettelijke band tussen betrokkene en XXX. Deze laatste en haar echtgenoot D. C. verklaren dat betrokkene het kind is van een vriendin van de moeder.
(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd miskend, doordat uit de gelegaliseerde geboorteakte van de genaamde XXX blijkt dat verzoekster zijn moeder is, terwijl de verwerende partij de bestreden beslissing steunt op mondelinge verklaringen van verzoekster en haar Belgische echtgenoot, waaruit zou blijken dat R. het kind zou zijn van een vriendin van de moeder;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord hiertegen opwerpt :

"Verwerende partij heeft de eer hierop te antwoorden dat zij gelet op de voorliggende gegevens van het dossier, waarvan de belangrijkste hieronder uiteen zullen worden gezet, gerechtigd is om ervan uit te gaan dat de door de vreemdelingenwet vereiste band van verwantschap tussen verzoekster en de minderjarige niet aanwezig is, maar dat verzoekster getracht heeft a posteriori deze band van verwantschap aan te tonen.

Zo werd aan de verwerende partij door de stad Antwerpen in een verslag van 9 juli 1999 medegedeeld wat volgt (stuk 81) :

'Dit zijn onze laatste gegevens

- DOCHTER : geboorteakte OK (volledig gelegaliseerd)
 Toestemming vader OK (volledig gelegaliseerd)
- ZOON : geboorteakte OK (volledig gelegaliseerd) MAAR :
 volgens verklaring van moeder is dit een kind van haar vriendin dat zij volledig onder haar hoede heeft genomen en beschouwt dit als haar eigen kind, de geboorteakte vermeldt wel haar als moeder maar zij is niet de natuurlijke moeder, er is ook geen adoptie gekend of ingezet. Ik heb haar nog eens gevraagd of dit klopt, en nu ze merkt dat er problemen zijn voor de inschrijving van dit kind zegt ze dat dit wel haar eigen kind is en schiet ze in een Braziliaanse colère. De Belgische echtgenoot had me echter aan de telefoon al gezegd dat dit kind niet haar echte zoon is maar dat ze dit altijd zo heeft opgevoed en dat ze dit op de Braziliaanse

Ambassade heeft aangegeven als haar zoon en zo de geboorteakte verkregen heeft (dit volgens mij niet echt met de bedoeling om te frauderen maar om dit kind in orde te krijgen in België).

Verwerende partij merkt op dat uit verscheidene stukken van het dossier blijkt dat zowel verzoekster als haar Belgische echtgenoot verschillende keren hebben verklaard dat de minderjarige zoon geen kind is van verzoekster maar van een vriendin van verzoekster (voormeld verslag van de ambtenaar van de stad Antwerpen is een neerslag van alle door verzoekster en haar Belgische echtgenoot gedane verklaringen). Belangrijk in dit verband is te verwijzen naar de brief reeds geciteerd bij de uiteenzetting der feiten van de Procureur des Konings te Antwerpen waaruit blijkt dat verzoekster in haar verklaring van 14 februari 2000 aan de Rijkswacht te Antwerpen (PV 102440/99) stelde dat zij niet de moeder is van het minderjarige kind. Volgens haar verklaringen zou ze dit kind, waarvan een vriendin de moeder zou zijn, op de leeftijd van 1 maand geadopteerd hebben. Geldige documenten hieromtrent zouden niet zijn opgesteld. Een gelijkaardige verklaring werd afgelegd door haar echtgenoot C. D.. De Procureur des Konings merkt op in zijn schrijven van 2 maart 2000 dat die verklaring overeenstemt met het verhaal van betrokkenen aan de ambtenaar van de bevolkingsdienst te Antwerpen. De Procureur deelt verder mee dat verzoekster zou verklaard hebben dat de voorgelegde geboorteakte een in Brazilië 'gearrangeerd' stuk is. Hij concludeert hieruit dat in de gegeven omstandigheden de afstamming (hiermee bedoelt hij hoogst waarschijnlijk de juridische afstamming) van het kind niet vaststaat en dat de door betrokkenen voorgestelde (niet-correcte) afstamming dan ook geenszins aanvaard kan worden.

Daarenboven is het opvallend dat wat de legalisering van de stukken betreft, de geboorteakte van verzoekster en haar minderjarige dochter veel eerder en zonder enig probleem kon plaatsvinden dan de legalisering van de geboorteakte van de minderjarige zoon die veel meer tijd in beslag nam. Verwerende partij kan zich derhalve niet van de indruk ontdoen dat verzoekster, pas wanneer zij er zich rekenschap van gaf dat die toestand gevolgen zou hebben voor de verblijfstoestand van dat minderjarig kind, zij haar versie betreffende de afkomst van het kind wijzigde en de nodige stappen ondernam om alsnog een gelegaliseerde geboorteakte te bekomen. Gelet op deze voorliggende gegevens is het niet onredelijk te stellen dat de minderjarige geen band van verwantschap heeft met verzoekster.

Zonder het redelijkheidsbeginsel te schenden kon op grond van pertinente en draagkrachtige motieven, die zoals hierboven aangetoond steun vinden in het dossier, een bevel tot terugleiding afgegeven worden aan verzoekster.

Het feit dat de verwerende partij al dan niet verzoekster onrechtstreeks zou betichten van valsheid in geschrifte doet niets af aan deze vaststellingen en tast op generlei wijze de aangehaalde motieven aan.

Of er al dan niet gevolg dient te worden gegeven aan de eventuele valsheid in geschrifte doet hier niet ter zake.

Het eerste middel mist iedere grond";

2.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoekster zich beperkt tot het verwijzen naar het verzoekschrift;

2.4.1. Overwegende dat verzoekster beweert dat de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, schendt door "automatisch voort te gaan op de vermeende verklaringen de auditu/van horen

zeggen van verzoeker(ster) en haar man, dewelke dit ten zeerste betwisten. (...) In elk geval kan een loutere verklaring de bewijswaarde van een authentieke akte, cq de gelegaliseerde geboorteakte van verzoeker(ster) haar kind, niet ontkrachten. (...) Men kan zich voorts ondergeschikt de bedenking maken of de DVZ terecht mag veronderstellen dat de juridische fictie daadwerkelijk moet overeenstemmen met, in dit geval, een biologische afstamming (...)" ; dat in het administratief dossier, stukken 74 tot 76, zich een gelegaliseerd afschrift van de geboorteakte van XXX bevindt, het kind waarvan de moederlijke afstamming door de verwerende partij schijnt te worden betwist; dat verder zich in het administratief dossier ook een brief van 2 september 1999 van de Braziliaanse Vice-Consul in België bevindt, waarin de authenticiteit van de geboorteakte lijkt te worden bevestigd; dat, ondanks de enigszins verwarde voorstelling van het eerste middel ("inbreuk op de zorgvuldigheidsplicht" terwijl een inbreuk op de motiveringsplicht blijkt te worden bedoeld), de bestreden beslissing slechts lijkt te steunen op beweerde verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot, die aan de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken te Antwerpen zouden hebben verklaard dat het kind een andere natuurlijke moeder zou hebben; dat in het verzoekschrift betrokkenen ten zeerste deze verklaringen betwisten; dat in het administratief dossier zich geen andere elementen bevinden die de afstamming in twijfel trekken, noch elementen die zouden kunnen aantonen waarom klaarblijkelijk wordt getwijfeld aan de waarde van genoemde geboorteakte en schrijven van de Vice-Consul van Brazilië;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat "uit verscheidene stukken van het dossier blijkt dat zowel verzoekster als haar Belgische echtgenoot verschillende malen hebben verklaard dat de minderjarige zoon geen kind is van verzoekster maar van een vriendin van verzoekster (...)", "Daarenboven is het opvallend dat wat de legalisering van de stukken betreft, de geboorteakte van verzoekster en haar minderjarige dochter veel eerder en zonder enig probleem kon plaatsvinden dan de legalisering van de geboorteakte van de minderjarige zoon die veel meer tijd in beslag nam. Verwerende partij kan zich derhalve niet van de indruk ontdoen dat verzoekster, pas wanneer zij er zich rekenschap van gaf dat het feit dat de minderjarige zoon niet haar kind betrof repercussies zou hebben op de verblijfstoestand van dit minderjarig kind, zij haar versie betreffende de afkomst van het kind wijzigde en de nodige stappen ondernam om alsnog een gelegaliseerde geboorteakte te bekomen" (p. 7 van de memorie van antwoord van de verwerende partij van 26 juli 2000); dat in de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, de gelegaliseerde akte lijkt te

dateren van 6 maart 1998 en het verslag van de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken van de stad Antwerpen van 9 juli 1999; dat bovendien de betrokken ambtenaar, in dit verslag meldt, omtrent de "volledig gelegaliseerde" geboorteakte van de negenjarige XXX :

"(...) (Dit volgens mij niet echt met de bedoeling om te frauderen maar om dit kind in orde te krijgen in België) (...)" ;

dat het niet duidelijk is wat met deze zinsnede wordt bedoeld; dat de vraag kan worden gesteld of de "indrukken" van de verwerende partij kunnen volstaan om op een redelijke manier te twijfelen aan de familiale band tussen XXX en XXX dat in de memorie van antwoord de verwerende partij verwijst naar een bijgevoegd schrijven van de Procureur des Konings te Antwerpen, waarin wordt gesteld dat "in de gegeven omstandigheden de afstamming van het kind niet vaststaat"; dat de Procureur zijn mening baseert op de verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot van 14 februari 2000 aan de rijkswacht te Antwerpen; dat zij herhaald dat de verwerende partij zonder meer voorbijgaat aan de bewijswaarde van de gelegaliseerde geboorteakte en het schrijven van de Braziliaanse Vice-Consul; dat het eerste middel derhalve gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het bevel tot terugbrenging van 2 augustus 1999.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op éénentwintig juni tweeduizendeen, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter

K. VANHOUTTE.

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.